

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Květná neděle

26. březen 2018

číslo 12.

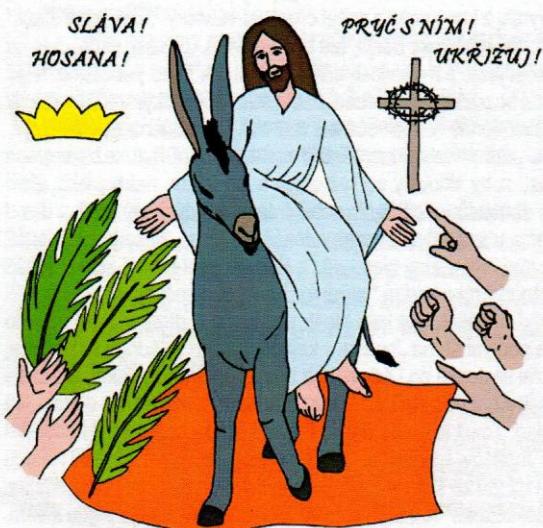
ročník XIII.

Hosana synu Davidovu! Požehnaný ten, který přichází
ve jménu Hospodinově! Král izraelský! Hosana na výsostech!

1. čtení: Iz 50,4-7   2. čtení: Flp 2,6-11   Ev.: Mk 14,1 - 15,47

Ž1 22 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Ježíš nepatří nikomu

A tak ho Jidáš zradí, Petr zapře a jiní učedníci utečou.

Náboženští a političtí vůdci se nepohodlného učitele zástupů zříkají a chtejí, aby ho Římané sprovideli ze světa. Ale ti se do toho nechtějí plést, Ježíš je vlastně nezajímá.

A tak Ježíš, nejdříve oslavovaný a potom zástupy zavržený nepatří, zdá se, nikomu, ačkoliv přišel pro všechny. Nikdo si ho nepřisvojuje, nikdo ho nebrání. Jen bezmocná matka a bezmocný učedník Jan zůstávají pod křížem. Možná také nerozumí tomu, co se děje, ale „pouze“ milují.

I dnes je Ježíš mnoha důležitým i méně důležitým skupinám a jedincům cizí, nepřisvojují si ho, dokonce je nezajímá.

Liturgie květné neděle nám staví před oči takřka diametrálně odlišné obrazy Ježíšova pozemského osudu, které ale mají možná více společného, než se na první pohled zdá.

V evangeliu, které se čte před průvodem s ratolestmi (Mk 11,1-10), je Ježíš oslavován zástupy, ale ty si ho natrvalo nepřivlastní jako lidového vůdce. A on sám se jím také nechce stát.

Celá evangelia pak ukazují, že Ježíš je sice milován svými učedníky, ale ti nechápou, že by mesiáš mohl mít podobu trpícího, odsouzeného člověka.

Jenže kříž a smrt nejsou koncem, není to závěr. Jsou poslední etapou cesty ke vzkříšení. A když apoštol Petr při rybolovu uslyší, jak ten učedník, kterého Ježíš miloval, řekne jen „Pán je to!“, skočí do moře a brodí se k němu (srov. Jan 21,7). Ten Ježíš, kterého si žádná významná skupina v Izraeli nepřisvojila, jenž vlastně nebyl přijat, je přijímán těmi jednotlivci, kteří dohlédli jeho životní příběh až do konce, setkali se vzkříšeným, poznali v něm toho jedinečného, který zachraňuje.

Naše situace není o mnoho jiná, než byla v době Ježíšova ukřižování. I dnes je Ježíš mnoha důležitým i méně důležitým skupinám a jedincům cizí, nepřisvojují si ho, dokonce je nezajímá. Právě proto přejí nám všem, abychom v následujících dnech slavení velikonočního tajemství došli s Janem přes večeřadlo, Kalvárii a prázdný hrob znovu k údивnému zvolání: „Pán je to!“, setkali se učedníky, s Petrem skočili do moře života a světa a brodili se mu vstří.

www.pastorace.cz

KOUTEK PRO DĚTI

29. Kočičky

„Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou ji.“

Na sobotu se starší ministranti domluvili, že půjdou nařezat jivové ratoleti – kočičky – a přenesou je do kostela. Na Květnou neděli je pan farář posvětí a pak se ponesou v průvodu. Část z nich zůstane v kostele, zbytek si lidé vezmou domů. „Já vím o krásných kočičkách,“ přiběhl za prvňáky Láďa. „Rostou v jedné zahradě, ale v domě přes týden nikdo nebydlí, oni sem jezdí jen někdy na víkend. A mají vzadu spadlý plot,“ informoval kluky. „Ale do cizí zahrady nemůžeme,“ namítl Jonáš. „Je to úplně opuštěné, tak se pojďte odpoledne aspoň podívat,“ lákal je k dobrodružství Láďa.

Strom byl opravdu veliký a krásně kvetl. Láďa vytáhl z kapsy nůž a začal ořezávat větvičky. „Mně už to stačí,“ Honzík si vzal pár ratolestí, „já musím do hudebky.“ Jonáš chtěl taky odejít, ale Láďa povídá: „Jonáši, hlídej dole, já vylezu nahoru a v koruně si nikdo ani nevšimne, když si ještě pár větviček uřízneme. A pak hned poběžíme.“ Než se Jonáš nadechl, zmizel Láďa v zahradě. Jonáš zůstal bezradně stát, v ruce držel Láďovy větvičky. V tom se ozval hromový štěkot a po chodníku se sem řítilo veliké psisko. Jonáš na nic nečekal, vzlal nohy na ramena a pelášil pryč. „Síť, zastav se! Neutíkej!“ ozvalo se za ním volání a poté píšťalka, která měla zastavit psa. Dříve než pes pána uposlechl, stačil ještě rafnout Jonášovu nohu. Naštěstí zuby sklouzly po kalhotách a jen trochu natrhly kůži. Zato nohavice to odnesla pořádně. „Tak ty kraďeš našim sousedům kočičky?“ doběhl Jonáše udýchaný muž a dával psovi vodítko: „K čemu je potřebuješ?“ mračil se přísně a ukazoval na svazek v Jonášově ruce. „Já nekradu.“ Jonáš se hronečně styděl a klopil oči. „Na co to máš?“ hřměl nad ním přísný hlas. „Já..., já..., to není moje,“ koktal Jonáš a hanbou mu vhrkly slzy do očí. „Seber se a ať už tě tu víckrát nevidím,“ držel muž nespokojeného psa, který chtěl vyrazit za druhým uprchlíkem. Láďa totiž, jakmile uslyšel štěkot, sjel jako blesk ze stromu a dírou v plotě vzal do zaječich. „Měl bys dostat výprask,“ dodal ještě muž a podíval se na Jonášovy kalhoty, „ale to zvládnou vaši doma, až tě uvidí. A dej sem ty kočičky.“ Když odešel, rozhlížel se Jonáš po Láďovi, pak zkousil i opatrně zapískat, ale Láďa nikde. Bál se jít k plotu, aby se muž nevrátil. A po chvíli stání pochopil, že Láďa už tu není, a rozběhl se domů. „No ty to schytáš,“ zhodnotil Vojta v předsíni Jonášův vzhled. To už tě naši s námi zítra na kočičky nepustí.“ V neděli šel slavný průvod, Láďa si nesl krásné veliké kočičky. Ale Jonášovi se vyhýbal. „Chceš nějakou kočičku, Jonáši? Rostou nám na zahradce,“ ozval se blízko Johancín hlásek. A už mu ze své kyticí s drobounkými kožíšky jívy pár oddělila. „Půjdeš ven?“ zeptala se. „Dnes nemůžu, mám domácí vězení.“ „Cože?“ vykulila oči Johanka. „Tak já přídu k vám. A povozím třeba Lucinku v kočárku.“ „Škoda, že se neumíš modlit,“ řekl Jonáš. „Proč?“ „To bys byla úplně nejlepší kamarád na světě.“ „Tak mě to odpoledne naučíš,“ snažila se Johanka povzbudit smutného Jonáše. A celou cestu domů přemýšlela, co se mu asi stalo.

Otzásky: Co je to zrada? Ublížil ti někdo? Co se ti stalo? Co můžeš udělat, aby se to mezi vámi zlepšilo? Dokážeš nežalovat? Viš, kdo vydržel největší nespravedlivý trest? A zlobí se na nás kvůli tomu?

Modlitba: Pane Ježíši, někdo tě má opravdu rád, ale jiní tě neposlouchají a nestarají se o tebe. Taky já jsem někdy neposlušný, zlobím se na druhé a ty jsi kvůli tomu smutný. Prosím, pošli mi dobrého kamaráda, který se za mě pomodlí, když potřebuji.

Na Květnou neděli nosíme v průvodu kočičky, protože si chceme připomenout jeho slávu.

Ježíš je bratrem všech trpících a plačících lidí

Ježíš „zakusil ponížení“ v celé jeho hloubce a intenzitě, a proto se může stát bratrem všech trpících a plačících lidí – starším bratrem, bratrem nás všech. Je první ze všech, a proto u něj nachází sympatie, solidaritu a pravé společenství každý člověk

I když je pohled na ukřížovaného Ježíše krutý, cítíme, že nás tento muž bolesti přitahuje, a jsme přesvědčeni, že stojíme tváří v tvář Božímu zjevení, které převyšuje možnosti obyčejného smyslového vnímání. Vidíme před sebou znamení a vzor, nejzazší zosobnění lidského utrpení. Právě tak chtěl být Ježíš Kristus zobrazen, protože v této situaci si nemůžeme neuvědomovat bolest.

Poznáváme, že Ježíš toto hrozné utrpení předvídal a dobře věděl o mukách a ponížení kříže. Ježíš „zakusil ponížení“ v celé jeho hloubce a intenzitě, a proto se může stát bratrem všech trpících a plačících lidí – starším bratrem, bratrem nás všech. Je první ze všech, a proto u něj nachází sympatie, solidaritu a pravé společenství každý člověk, který se cvičí v trpělivosti.

Nevinný Ježíš zemřel, protože to tak chtěl. Klíčem k pochopení celé tragédie je právě otázka: „Proč to tak chtěl?“ Ježíš na sebe vzal hřichy celého světa, aby jej vykoupil. Nabídl se jako oběť místo nás. On je skutečně „Beránek Boží, který snímá hřichy světa.“ Obětoval se pro nás a vydal se za nás. On je naše spásou! Proto tedy Ukřížovaný také přitahuje naši pozornost.

www.vira.cz

Jak být s lidmi, jež sužuje bolest

Je nutné se naučit, jak být nablízku utrpení, jak zvládat situace, kdy přijde bolest. Je potřeba objevit soucit. Ježíš staví soucitné jednání do středu nového života, který nám přišel dát: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesuďte a nebudeste souzeni, nezavrhuje, a nebudeste zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno“ (Lk 6,36-37).

Být soucitný znamená krájet s těmi, jež sužuje bolest, rozumět jim a těšit je, a především je milovat a zůstávat s nimi tak, jako Maria zůstala s Ježíšem u paty kříže (srov. Jan 19). Měla v sobě sílu lásky, která ji umožnila, aby zůstala i tehdy, když ostatní utekli.

Maria stojí pod křížem a je nablízku svému synu. Nedělá vůbec nic a ani pro něj nemůže nic udělat. Jen tam je a stojí mu nablízku. Hledí na něj. Prožívá jeho agónii, ale zároveň ho svýma očima povzbuzuje a posiluje.

Maria neupadá do smutku, nestahuje se sama do sebe. Je tam a podporuje Ježíše až do úplného konce. Společně prožívají tajemství vykoupení. Ježíšova slabost a zranitelnost ji nepohoršují.

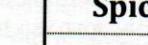
Maria nás učí, že když jsme v přítomnosti dítěte nebo dospělého, který je naprostě zlomený a plný mučivé úzkosti, člověka, pro kterého, zdá se, nemůžeme nic udělat, je důležité zůstat mu nablízku, být s ním. Svou přítomností, vřelou a láskyplnou přítomností, můžeme takovému člověku dodat sílu a pokoj, můžeme mu pomoci, aby vytrval.

Ohlášky:

- * Velikonoční svátost smíření ve Špičkách bude v pondělí 26. 3. vždy hodinu přede mší sv.
- * Předvelikonoční úklid kostela v Hustopečích bude v úterý 27. 3. v 8⁰⁰ hodin. Kdo můžete, přijďte.
- * Možnost přijít k Božímu hrobu v Hustopečích bude v pátek po obrádech do 18⁰⁰ hod. a na Bílou sobotu od 8⁰⁰ do 12⁰⁰ hod. Na stolečku v kostele bude list, na který se, prosím, napište, kdo chcete držet stráž u Božího hrobu.
- * Nována k Božímu milosrdenství začíná na Velký pátek.
- * Vigilie na Bílou sobotu bude v Hustopečích začínat na nádvoří zámku a po té půjdeme průvodem do kostela.
- * Žehnání pokrmů bude na neděli Zmrvýchvstání. Přineste si mazance, vajíčka, cukroví, beránky, i něco od masa...
- * Velikonoční pohledy si můžete zakoupit v sakristii za cenu 3,- Kč.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 25. 3. do 2. 4. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Květná neděle 25. 3. → 	Hustopeče	7:30	K 30 letům úmrtí Zdenka Hynčici a k nedožitým narozeninám manželky Ludmily a za rodinu Rušarovu, Hendrychovu a Hanuškovou a živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za Františku Vozákovou, manžela, 2 syny, vnuka Pavla, živou rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Bezděkovu, Dostálovu a Rudnickou
	Hustopeče	14:00	pobožnost Křížové cesty
Pondělí 26. 3. <i>Pondělí svatého týdne</i>	Špičky	17:30	Za † Františka Bartoška, rodiče, živou rodinu a dvo
Středa 28. 3. <i>Středa svatého týdne</i>	Bělotín	8:00	Za † rodiče Jamborovy a Vahalovy a za † z rodiny Garaiovy
Čtvrttek 29. 3. Zelený čtvrttek	Černotín	17:30	Za živou a † rodinu Šindlerovu a dvo
	Hustopeče	18:00	Za živou a † rodinu Biskupovu, Kremllovu, Bubškovu a dvo
Pátek 30. 3. Velký pátek <i>Den přísného postu</i>	Hustopeče	14:15	pobožnost Křížové cesty
		15:00	velkopáteční obřady
	Černotín	15:00	velkopáteční obřady
Sobota 31. 3. Bílá sobota	Černotín	20:30	<i>volná intence</i>
	Hustopeče	21:00	Za novokřtěnce
Zmrvýchystání Páně 1. 4. Sbírka na kněžský seminář	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Bělotín	8:00	Za rodinu Mrázkovu a dvo
	Špičky	9:30	<i>volná intence</i>
	Černotín	9:30	Za † sourozence Kajnárkovy a živou rodinu Šnejdrlovu
Pondělí 2. 4. <i>Pondělí v oktávě velikonočním</i>	Špičky	7:30	Za Jana Hýžu, dvě manželky, vnuka Jana, živou a † rodinu a dvo
	Černotín	7:30	<i>volná intence</i>
	Hustopeče	9:00	Na úmysl dárce
	Bělotín	9:00	<i>volná intence</i>

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.